

Медијски центар „Жиг Инфо“

14. октобра бр.2 11430 Пударци

Матични број: 28166125; ПИБ: 108872702

Телефон: +381655757350

Email: ziginfo.redakcija@gmail.com

Комисији Савета заштакпу:

Предмет: Одговор на жалбу Слободана Симића поводом на текст ПРЕДСЕДНИК ГРОЦКЕ СА САРАДНИЦИМА У ХАЈЦИ ПРОТИВ НОВИНАРА ЖИГ ИНФА(АУДИО I ДЕО)

Увод:

Ја нисам члан странке јер сам поцепао књижицу. Да, тачно је да сам у евиденцији чланства, али ја се не осећам као члан странке. А ако се не осећам као члан странке, повређена су моја осећања. Повреда мојих осећања је повреда Кодекса, иако сам ја формално правно члан странке. Признајем, обитавам с времена на време у локалној кафани и пијем пиво. Међутим, ако неко то и напише, повредиће моја осећања јер ћу сматрати да ме је прозвао алкохоличаром. Тачно је и то, да док пијем пиво, да се налазим са људима који ми пласирају информације. Ја не знам да ли су ти људи сарадници председника. А ако ја то не знам, шта има било ко да пише да јесу. Ја ћу увек бити повређен, самим тим Кодекс је прекршен. Мислим да вам је ово довољно, а иначе је све неистина, а могу да додам и да новинари нису новинари.

Разрада:

Један мали локални портал чекао је данима да институције, укључујући и сродна удружења огласе се поводом 24. сатног прогањања са локалног радија. На сваких 15. минута ишао је проглас против њихових новинара, са изношењем лажних информација које су допринеле да се продуби јаз код локалног становништва. Тих дана било је немогуће изаћи на улицу а да у себи немате страх да ћете изгубити живот. Трудили су се са тог портала да и даље раде свој посао професионално, иако се нико од професионалних удружења није огласио. На том радију, за време најгорих прогласа, радио је и њихов бивши колега који није успео до краја да уништи постојећу архиву портала, а по задатку бившег председника општине. Како помоћ није стизала, знали су да морају сами да се заштите. Само како? Легалним путем евидентно да не могу, јер су их сви оставили, из неког разлога, на цедилу. Знали су, као и до сада, да је истина једино њихово оружје. Али њихово оружје је било бескорисно наспрам радио таласа који су се пробијали до сваког мештанина. Требало је што пре испитати ко стоји иза тешких напада на њихов живот. Направили су диверзију, која ће их касније спасити од даљег прогона. Пласиралу су информацију одређеној особи за коју су сумњали да преноси информације онима који их прогањају. Даље су по принципу „Follow the money“ дошли до наручиоца, преносиоца и објављивача. Кодекс, који би требао да их и заштити од напада, није деловао.

Закључак:

Непосредно након Другог светског рата, у селу је постојало више лица који су били задужени за одузимање земље или рода са ње, стоке и сличих намирница у име партије. Поједини су хтели да буду и већи Тито од Тита. Описивајућу такав израз, један учесник из тог доба је рекао да је стигла депеша да се из села обезбеди три вагона жита за државу. Један локални моћник је одговорио на њу, да ће обезбедити десет а не три. Та количина је била превише за село, те је те године доста људи гладовало. Један од тих сеоских моћника био је брат од стрица мог чукундеде. Локални моћници су изузетно кињили своју родбину. Сматрали су да ће народ боље покорити ако прикажу да нема попуштања ни према својима.

Чукундеда је замолио његовог брата од стрица да га се мане и да на њега не примењује тортуру коју примењује према другима. Првенствено му је указао да се не усуђује да му национализује имовину коју је тешким радом стекао. Ако заиста треба за државу, поклонићу им, рекао је чукундеда. Успутно је обавестио и Централни комитет о свом ставу и о разговору са његовим братом.

Једно јутро, брат од стрица је ипак дошао да одузме њиву која је издржавала чукундедину породицу. Чинио је то у име народа и народности. Чукундеда је свог брата у том тренутку испребијао.

На суђењу је чукундеда пред судијом изјавио да је он свог брата од стрица истукао по пропису, а они нека суде по Закону. У селу никога није занимала пресуда. Не зна се ни да ли је чукундеда уопште био и осуђен. Оно што је остало у сећању мештана јесте да се након тог обрачуна нико у селу није усудио да национализује било шта, поготово не његов брат од стрица.

Поштовани чланови Комисије, одговор вам лежи у овој уводно разрадној причи са посебним освртом на закључак.

Маторчевић Жељко

